

ABONAMENTULŪ:

	în Capitală	Distr.
1 lună	2/50	nu se face
3 luni	7	8 l. n.
6 »	12	15 »
1 an	24	30 »

Pentru străinătate se adaugă portul postal

Manuscrisurile nepublicate se vor arde.
Scrisorile nefrancate se vor refuza.

Pentru rubrica «Inserțiuni și reclame» Redacțiunea nu este responsabilă.

TELEGRAFULŪ

APPARE IN TOTE SERILE.

Politica, Istoriă, Poesie, Literatura Poporana, Comerciul, Bibliografie.

Redacțiunea și Administrațiunea, strada Germană, No. 2, la Typographia națională, București.

ANUNCIURI

Linia mică pe p. 4-a 10 b.
Reclame pe pag. 3-a 1 l.
Abonamentele în capitală se fac la 1 și 15 ale fiecărei luni.

Anunțuri și reclame se vor adresa și la librăria Wartha Lipscași 7.

Pentru Franța se primesc anunțuri și reclame la D-nii ORAIN & MICOUD, rue Rochecouart 7.

Pentru Austria și Germania la D-nii HAASENSTEIN și VOGLER, Neuermarkt 11

Către onor. noștri corespondenți din districte.

Ne priimind dela cei mai mulți din D-loră valorea foiloră vândute în Octombrie, ba unii datorându-ne pe două și trei luni, noi ne permitem a îi ruga să grăbescă a ne trimite cu prima postă sumele convenite, căci credem că înțelegem greutățile enorme ce întâmpinăm cu editarea acestui ziar, greutăți care se agraveză foarte, decă nu putem conta pe esacta remitere a baniloră adunați.

Sperăm d'ă că cu l-a postă ni se va satisface rugăminta.

Editorii

București, 16 Noembrie

Un bărbat român, care a fost trimis în 1848, la curtea Austriei pentru a susține revoluțiunea, d. Dimitrie Brătenu, scria, în ziarul *Românul* din 11 Ianuarie 1860, sub pseudonimul de *Vișinescu*, următoarele:

«... Decă trecutul este mărtea ideiloră celoră bêtărane, mărtea principiiloră celoră ruginite, decă viitorul este viața sentimenteloră celor tineri și frumoșe, viața principiiloră celoră nouă, a ne servi cu omenii ce sunt în credința trecutului ca să străbatem lumina viitorului, să cu omenii viitorului în practicarea lucruriloră celoră vechi, nu va să fie ore a pune pe morți în viață și a arunca viața în mărte?»

«Dară atunci c'ă însemnădă acea amestelă de spirite viguroșe, acea încovăiere de minți luminoșe și despicatorie, de voescu a amesteca lucrurile trecutului cu ale viitorului, și a face una și aceeași existență națională din mărte și din viață?...

»Cu țărana celoră morți nu poți da căldură și viociune ființeloră ce sunt setoșe de lumina vieții.

«Cu omenii cei vechi nu poți face lucrurile cele nouă... Cugetarea loră a rămasă în trecut, inima loră a rămasă în trecut, sufletul loră a rămasă în trecut 1)».

Pe acele vremuri când inima totă d'ă-una tineră și plină de entuziasm

a d-lui Brătenu îi dicta aceste cuvinte, omenii cei vechi erau omenii ceia cari umblase totă viața loră »sub umbrirea privilegiiloră loră, ceia ce ca să placă străinului se silise a năbuși puterea națională și a smulge de pretutindenă libertatea țării »erau aceia cari s'au d'is și se d'ic boeri, loghiotații și fărtații Consulilor!

Pentru noi,—generațiune tineră,— omenii vechi, cari s'au silită a năbuși puterea națională pentru a place s'reinului, să fie d'ora numai puii regulamentului, s'emița năpărceloră fanariote, caftanișii și divanișii, de pe acele vremuri de grea și anevioșă aducere aminte?

Fericiți amă fi, fericiți ară fi țera, fericiți ară fi toți Români decă am avea de dușmani numai pe aceste infusorie ale societății, aceste vipere cari și-au mănăcată traiul și cari nu și-au ridicată ađi capul de cătă pentru a fi cu desăvârșire strivite.

Dară realitatea nu este așa.

Se ingreoiă mâna pe condei, cum se ingreoiă genele de lacrimi, dară trebuie a mărturi, că juna generațiune de ađi are a lupta de o dată contra a două șivoe puternice cari o lovesc din două părți și cată a o copleși, a o dobori, pentru ca vechia stare de lucruri să se mai prelungească încă câte-va decenii, pentru ca luptele n'vârșuate de partide să se mai nutrească încă în țera noastră, pentru ca în fine mucenica patriă a mucenicului popor român să fie încă amarnică pământă de ceia cari se numesc fiii ei, de ceia cari a dispus de s'ortă-i, de ceia cari au dus'o aci unde se găsește sermana astă-đi.

Generațiunea de ađi are a lupta contra celoră ce voră a scote din mormentă privilegiile învechite, celor ce vor a arunca negra maramă peste dalba frunte a copilii lui Traian, grelele lanțuri peste brațele și corpul ei, despotismul turbat în locul s'inte libertății pentru care ea atătă, a suferit, atătă a jefit, atăt a sperat. Dar în acelaș timp, cu o aceeași forță, cu un acelaș curagiu trebuie, tinera generațiune, a se opune șivoiului cosmopolit, care ne mai ținend socotelă de simțimentele, credințele și instituțiunile țării, au cugetat a face dintr'ensă o Americă, seú Elvețiă, un cosmos unde să fie totul și să nu fie nimica, un hotel, éru nu o patriă, uă mesă co-

mună la care să se ospeteze de o potrivă Românul cu Jidovul, cu Némțul, cu Grecul, cu Bulgarul, cu Arnăutul, etc.

Rele și periculoșe au fost și sunt ruginitele bresle ciocoesci, cari eșiră cu flori înainte Muscalului, Némțului și Turcului, cari vândură drepturile strébune ale țării, cari ținură în obeđi și scăldară în sânge poporul român, și cari ađi visază a mai r'ecăpeta drepturile perdute.

Dar nu mai puțin răi, nu mai puțin periculoși au fost și sunt aceia cari înscriindu-și pe drapel s'inte cuvinte de: Libertate, egalitate, fraternitate, au profanat totă ce a fostă mai sacru, pururea inotându în mocirlă și stătuta apă a ciocoismului, pururea visându republice universale și confederații orientale, pururea luptându pentru împământenirea fiiloră Palestinei, pururea ucidendu ori-ce simț de naționalitate română, pururea ținendu poporul într'ua criminală și precugetată ignoranță, pururea v'endendu portofoliile ministeriale, pentru ca cu ele să dobândescă chivernisele, contracte, concesii; pururea visându puterea și numai puterea, după cum bine i a cunoscută nemuritorul N. Bălcescu.

Scăpată din naufragiu țera română nu avé nici un comeri, nici uă industriă, gemându de streini și mai cu s'ema de Jidovi, av'endū trebunță de consolidarea ei internă; bărbății acestia preținși omeni de stată desființară pașaportele pentru ca stoluri negre și nenumărate de Jidovi să vie pe fie-care clipă; pentru ca stoluri negre și îngrozitoare de Șvabi să vie pe fie care minut. Pentru ca comeriul și industria să nu adjungă în veci pe mâna Românului, liberalii seú mai bine libertonii decretară liberul schimb, libertatea comeriului; deschiseră t'ote părțile țării tuturiloră vagabuniloră, și ca culme a patriotismului și prevederii loră politice robiră țera pentru veci Némțiloră.

Să nu fimă invinovățiți că facem procesă b'etrêniloră.

Au făcut și ei la r'endul loră ca și noi.

Astă-fel, generațiunea de ađi trebuindă a se arma puternic contra ciocoismului și cosmopolitismului, contra despotismului și falșului — liberalism, contra strigoiloră regulamen-

tului și strigoiloră utopicului umanitarism, sarcina-i este îndecită mai grea.

Am cređut un moment — în ilusiunile noastre juvenile, — că se mai p'ote aștepta ceva de la acei omeni cari se d'ic: partidă liberală de acțiune, cari se pretindă patrioți; am cređut d'icem că s'or deștepta astă-đi celă pușină, și lepădându încumetrirea cu jupănu și cu ciocoiu voră înarbora stindardul Românismului, și al Democrației!

Amară fu încelăciunea; de trei ori mai amară énsă când fură siliti a vedea p'ene și pe Papi că nu mai suntă catolici, și că bărbăți ca dd. Missail, Lupașcu — pe d. Papiu îl lăsăm v'enturiloră, căci după ele s'a condus și se va conduce — fură așa de slabi de ânger, în cât sacrificară țera la care p'ene mai eră se n'china unei momentane pupari cu roșă, ucenicii sc'olei rosetiste, măestrii fanariotă, p'ărăsindu steagulă tocmai în minutele cândă victoria apr'ope era a se căstiga, și cândă fărtații lui Juda și streinismului eră se eșpire sub călcăile naționalismului!

Am avută greșala un momentă d'ă crede, că prin congresulă preseii române s'o putea cimentă adevăratulă partidă națională, și că în acelu sanctuar, la ac'estă operă măreță nu și va yiri c'oda ceia cari ne a dus p'ene acum orbesce pe calea oportunității, căni h'arbari pe la ușele streinilor cari vin apoi în țară ca să se realizeșe meschine ambițiuni, criminale planuri, — și să musce lingând piciorile stăpânilor lor!

Amar ne încelărăm.

Majoritatea congresului, în loc d'ă cugeta la uă programă mai înt'ei de t'ote românescă, clară, la o programă prin care să rupă cu desăvârșire cu școla învechită, în care s'a plămădită t'ote relele, în loc d'ă cugeta la cimentarea unui mare partid național al viitorului, ea se preocupă de a menagia jidano-filia d-lui Ion Ghica și Roseti, liberul schimb și franc-constituționalismul beinului de Samos, și ast-fel în loc de a stabili punctele deslușit pentru a le n'țelege ori-cine, făcu uă țesătură de vorbe fără ideii, uă piramidă galimatiă, un monstru — programă pe care o poți interpreta după placu-ți și după n'prejurări.

Noi voiamă a'i vedea merg'endū pe calea largă, pe calea umblată, pe

1) *Românul*, din 11 Ianuarie 1860.

calea rădută de totă lumea, calea românească, și d-lor preferă politica care se perde prin cotitură, preferă căile cicoesce cu jumătăți de vorbe, cu jumătăți de idei, și dându tristul spectacol al păpușelor chineze aședate pe o emisferă ce se leagă neconținută de la o parte la alta.

Noi, spăimântați de propășirea grozavă a bubei streinismului, nădăjduiamă a se hotări uă dată că: *Naționalitatea trebuie pusă mai pre susă de toate; că oportunitatea este uă formă a celui mai rafinat cosmopolitismu, că spiritul de separațiune nutrită de svăpăatul d. Boldur Lățescu trebuie năbușit, și dulcii noștri amici din majoritate socotiră de cuviință a inbrododi naționalitatea cu vage, varii și controversate condițiuni, a sgândări prejudeții vătămătoare, vorbindu de *asuprirea unei părți din națiune prin cea altă*, și a trece sub tăcere or-ice pomenelă de oportunitate, făcându-se chiar uă a nu 'nțelege ce semnificațiune are acestu cuvânt!*

Noi credem că majoritatea presei române va combate totu felul de colonii streine, nu numai pe cele germane în perspectivă, și mai cu seamă va combate pe acele colonii cari sunt deja pe pământul nostru și cari formează statu în statu! Nicu o vorbă despre densesle.

Noi, cu inima sdrobotă la grozava priveliste a Moldovei care se svircolesce în ghiarele jidovimii, la grozavul viitoru ce astéptă sermane féri române, cari sunt găurite prin toate părțile de aceste scârbóse jivine, aceste pocituri ale pământului fătate de iadū în scremete Satani, credem, dicem, că majoritatea congresului va hotări luarea de categorice măsuri contra lor, și cându colo, — ne sbucimă indignațiunea — ea puse 'ntr'o olă ceea ce nu este — coloniile germane — cu cea ce este — oceanul jidovesc, și îngâlă frase peste frase ne 'nțelese, ofticóse, disec cu glosul sugrumatului, pe jumătate numai, neingagindu-se a lovi de câtu numai invasiunea pe viitoru a Eyveilor, și numai acea invasiune care se va face sistematic și lăsându în plata Domnului și a *legiloru existenți* — cari se contra dicu unele pe altele — pe cei 500,000 jidovi cari ne sugu sângele pe fie ce clipă, ne surpă edificiu naționalu pe fie ce momentu, ne pregătesce cucerirea economică, mai teribile și totu de o dată mai lesnicósa de câtu cea politică!

Și cum puteau face altu-fel *alter-ego* al d-lui Ion Ghica?

Pentru a se convinge or-și-cine de paternitatea D-lui Ion Ghica pentru intréga programă a majorității și mai cu seamă a articolului II, despre jidani, cităm aci o parte din *edictul perpetuu* alu profesiunei de credință a amicului lui Bauer-Cohen,

a fârtatului din sufletu alu streinismului și alu lui Juda; o parte din scrisórea ex-beiului de Samos către Presedentele comitatului coalitionist din Grădina Retoride din Maiu 1870. Eccé-o;

«Nu voi să termin, fără de a dice doué cuvinte intr'o cestiune, care agită spiritale în unele părți ale României; intelegu invasiunea Jidovilor. Ca cestiune sociale, ea merită totă sollicitudinea ómenilor nostri de statu. Convicțiunea mea este, că soluțiunea ce căutăm nu o putem găsi de cât sub egida moralității și a libertății. **Indignațiunea Românilor nu póte fi în centra acelor din Israeliti industriași seu comercianți seu banqueri, care esercită meserii folositoare și trebuinciose, nici în contra acelor care inlesnescu transacțiunile nostre comerciale seu cari ne inlesnescu mijlocele de comunicați; ea nu póte avé rațiune de a fi, de cât în contra acelor care caută și găsesc alimentul lor în corupțiune și în fraudă. Credința mea este că acel trafic nu póte trăi de cât sub adăpostirea concuțiunilor și prevaricațiunilor agenților guvernului și că acele lipitori vor dispărea de sine, se vor duce afurea indata ce nu vor mai găsi protecțiunea corupțiunei administrațiunei și a justiției, indata ce nu vor mai găsi privigherea poliției adormită și **legile în contra fraudei și seceriei fără aplicare.****

Sublimu.

În totă România, de la Severin péné la Sculen, nefind uă nici unu jidovu care să nu 'și dea titlu de *comerciant, industriași, banqueru, samsar și cărauși*, după d. Ion Ghica, indignațiunea Românilor nu póte fi contra nici unu israelitu, de óre-ce toți sunt buni.

Déră după programa majorității congresului?

Totu astu-fel!

Măsura ce D. Ion Ghica propune contra acelor ebrei cari caută alimentul lor în fraudă și corupțiune, este aplicațiunea legiloru esistente.

Déră a majorității congresului?

Totu aceia.

Mărétă identitate.

O vom dovedi-o în totă programa prin edictul perpetuu alu sublimului și celui mai mare cosmopolitu de pe scórta pământului dacu.

Măsurile propuse de minoritatea congresului în contra ebreilor fură taxate de majoritate ca barbare, ca «esagerațiunii precugetate»¹⁾ mai cu seamă aceea de a opri pe jidovi a esercita profesiunea de medic și de farmacisti.

Mesuri esagerate se fie?

Hm!...

Apoi cifrele următoare nu pot fi socotite de esagerate mai cu seamă

când le imprumutăm de la diarul *Dreptatea*. ce ne rechiamă 'n minte pe D. Holban, patriarhul faimósei programe în cestiune:

În anul 1869, în orașul Iași, de la 1 Ianuariu péné la 1 Iuliu, s'au născut 461 Români și 846 Ebrei adică de 2 ori mai multu Ebrei de câtu Români. Și au murit 856 Români și 692 Ebrei, adică Români cu 395 mai mulți de câtu cei născuți, érá ebreii cu 154 mai pușini de câtu cei născuți.

Judecați!

D-vóstră amici ai jidovilor cari ne acusați de barbari și ne impuțați că «țintim la agitațiunii sterpe» spuneti-ne, rogu-vé cum se 'ntemplă minunea asta ca Români să moră de 3 ori mai mulți de cât se nasc, érá ebreii de 5 ori mai pușini de cât se nascu?

Medicii și farmacistii jidovi să nu aibă ei vr'uă măsură espeditivă pentru a mătura mai curéndu pe óspeții Români din patria lui Stefan-cel Mare?

Ași! esagerațiunii cu țintă la agitațiunii sterpe!

Și nu numai Iași, déră toate orașele Moldovei ne presintă aceleași rezultate.

Nu e locul aci a dovedi acésta.

Ce e mai mult încă, péné și Bucurescii ne dá tristul spectacol al unu viitor oraș ebreesc, judecând după detăiurile statistice asupra natiității și mortalității în Bucuresci în cursul anilor 1867 și 1868, imprumutate raportului statistic al D-lui Dr. J. Felix, pag. 34, și din care se constată că:

În anul 1867 se nascu 4101 de ortodosi, și mor 5192.

În anul 1868 se nasc 4128 și mor 4272.

În anul 1867 se nasc 408 israeliti și mor numai 221.

În anul 1868 se nasc 464 și mor numai 248.

Crescini mor în proporțiune îndoită de cât se nasc.

Jidovii se nasc de 2 ori atăția căți mor.¹⁾

Apoi să nu primim cu bucurie a fi taxați de barbari, când în facia unor cifre atât de elocinte ne permitem a propune nisce măsuri atât atât de esagerate?

Barbari! pentru că vroim a trăi ca Români!

Barbari! pentru că vroim a cugeta la măsurile de scăpare contra coasei ce asterne la pământ pe fie ce clipă odraslele române cu dróial!

Barbari! în fine pentru că vroim a tăia buba grozavă a jidovismului...

Déră mai bine barbari, de cât civilizați, umanitariști, franc-constituționali, liberali, ca D. Ion Ghica, ex-beiul Samosului, negațiunea pozitivismului român, îmbătrénitul în utopia sintesii umanitare, cel mai mare

judano-fil din Dacia și ca imposan-a coalitiune monstruósa Holban, Pandrav și Papiu, cu toate codițele religioase și nmoristice!...

Să pășim mai departe.

Déră... vedé-vom mâne, căci am obositu... T.

BULETINU ESTERIORU

Francia.

Fia-care și inventă uă nouă combinațiune mare de nelinisc și conflicte. Toate sunt demințite; este déră certu că guvernul nu medită nici uă restricțiune a sufragiului universal, că nu se prepară la nici uă evoluțiune constituțională și că va continui să conducă fapticu, reale, afacerile țerei.

Consiliul de ministri a deliberat, șilele acestea, asupra unei cestiuni care, de și nu este uă cestiune constituțională de prima ordine, n'are mai pușină importanță. Acestea sunt elecțiunile legislative pentru a suplini vacanțele cauzate prin demisiunile și anulațiunile scrutinului. Data convocațiunii electorilor se presupune că va fi decisă pentru primele șile ale lui Decembre.

Mésure contra preseii bonapartistice.

Journal oficial publică decretul următoriu:

Președintele Republicei franceze, în basea art. 9 §. 4 alu legii din 9 și 11 Augustu 1849:

În considerațiune că diariile *Avenir libéral* și *Pays*, sub pretestul unei colisiuni, care a avut loc între soldații noștri și căți-va locuitori din Ajaccio, și în care soldații noștri n'au fostu partea agresivă, acasă guvernul că a pus cu sciință și cu intențiune un obstacol; — că prima din aceste foie anunță că d-lu Ferry prin cunoscuta sa abilitate și inteligință a isbitu să omóre trei persoane și pe urmă, îndreptându-se către guvern, adaugă: «V'afi implinitu planurile»; — că *Pays* într'un articol intitulat *Sânge* presintă înteu lucrurile în lumina cea mai falsă și apoi observă cu uă rezervă, care nu póte înșela pe nimine, că arétă aceste noutăți numai cu rezervă, și pe urmă cutédă să provóce guvernul, să se esplice, decă soldații francesi au es-citatu populațiunea prin strigăte insultătoare, și decă este adevérat că s'a versat sânge de ómeni inocinți;

În considerațiune că aceste insulte la onórea guvernului și armatei vinu pré aprópe și nu pot remâne mai multu nepedepsite:

Decide în uniune cu consiliul ministrilor:

Articlu 1. Foiele *L'avenir libéral* și *Le Pays* sunt și remân suspinse.

Articlu 2. Generalele de divisiune, comandante alu stării de asediū, este

1) Româniul din 11 Noembrie, 1871.

1) Traian, 11 Maiu, 1869.

însărcinat cu execuțiunea acestui decret.

Dată la Versailles, 17 Noembrie 1871.

A. Thiers.

Acreditat:

Ministrul de Interne Ministrul de resbel
Casimir Périer, de Cissey.

Anglia.

Discursul d-lui Gladstone vorbește cu mândria de trecut și cu mari speranțe pentru viitorul Acestă discurs afirmă politica de neutralitate, practică în ultimul resbel din Europa. Atare abstiniune egoistă Times nu crede că e posibilă pentru mult timp.

»Marea Britaniă, dice acestă diar, face parte din lumea civilizată și interesele se i impun obligațiunea să nu rămână indiferente și streină de evenimentele europene. Primul ministru al Angliei proclamă în fața celor două lumi, că suntem întrați în uă eră de conciliațiune și de pace universale.»

Times declară că tôte efusiunile umanității sunt inoportune și nu vor opri poporele de a se lupta (*people to fight in spit of them*).

Fapticul este că suntem mai departe de câtă uer-cândă de etatea de aur a păcii universale și că nu este inoportun de a rechiama diverselor state ale Europei vorbele lui Cromwell »*Keep your powder dry* (ține-ți pulberea uscată).

Austria.

Nici uă informațiune precisă nu existe asupra disoluțiunii crizei ministeriale.

Cu tôte acestea unele noutăți prin diarie fac impresiunea că un curs mai bun ar conduce circumstanțele. Se pare în adevăr că însuși comitele Andrassy recunoște că un punct de rădămie mai tare de câtă partitului constituțiunii nu existe și străduințele organelor publice cari i sunt simpatice, de a renunța la uer-ce participatiune pentru căderea misiunii d-lui Kellersberg, semnifică numai că în esențiale, n'a fost posibil altă ceva de câtă cele ce a voită baronul Kellersberg, decât nu voiesce cineva se revină er și în timpurile d-lui Hohenzollern. Acesta e singurul sens ce pôte ave informațiunea că misiunea lui Kellersberg nu este terminată, deră numai întreruptă. În realitate, cândă acestă baronă părăsise Viena după ultima sa audiință la Majestatea sa, combinațiunea cu dînsul era respinsă formale, ceea ce nu escluse însă deschiderea unor noue negociațiuni cu dînsul. Decă acesta se face acum nu se pôte decide, și unele informațiuni foarte credibile arētă că speranțele sunt pentru un ministriu cu principele Adolph Auesberg. Pentru că programa d-lui Kellersberg fusese respinsă și pentru că principele Auersberg sus-

ține tocmai puntele pentru cari acea programă nu fusese priimită, urmēdă, decă lucrurile vor lua un curs favorabil acestui principe, că acea programă ese victoriosă.

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Sedința de la 11 Noembrie 1871.

Președința d-lui Dimitrie Ghica

Indeplinindu-se formalitățile ordinare, d. ministru lucrărilor publice dă citire un proiect de lege pentru instituirea unei societăți de navigațiune pe Dunăre și pe alte riuri.

Asupra ordinei zilei, d. Văleanu este de opiniune a se lua în desbatere proiectul de convențiune de estradare între România și Serbia.

D. Agarici susține acesta.

D. G. Brătianu crede că este mai bine a se lua în discuție legea poliției drumurilor, fiind mai puțină dificilă de câtă convențiunea cu Serbia.

D. Al. Lahovari roga Camera ca să ia în desbatere convențiunea cu Serbia, căci și alte puteri au ratificat convențiunea de felulă acesteia: e prin urmare chiară uă chiestiune de complezență către Serbia.

Punēdu-se la vot opiniunea d-lui Lachovari se priimesce.

D. Titulescu dă citire raportului și convențiunii pe articule care se primesce, fără discuțiune în unanimitate.

D. Gr. Balșiu raportorul comitetului delegațiilor dă citire proiectului de lege pentru poliția drumurilor precum și modificărilor comitetului delegațiilor.

Dupe luarea în considerație a proiectului, se ia în discuțiune pe articule.

Art. 1. se primesce fără modificare. Asupra art. 2. privitor la înprejmuirii de tot felul, urmēdă mai multe discuțiuni, cari în urma propunerii d-lui ministru de a se face numai în orașe și sate, și dupe mai multe alte propunerii, se desființēdă.

Art. 3. devenit 2 se primesce pēnē la 11. La art. 12 se respinge un amendament al d-lui G. Brătianu prin care cere a se conduce pe drumurile naționale vitele de funiă.

Cele alte art. se primescu pēnē la 15, în care se respinge propunerea ca toți țărani să aibă rotele carelor și nuite.

La articulele relative la amendă, se redige ca numărul lor, în cas de abateri pe drumurile naționale, să fie de la 5—9 lei.

Asemenea se dau mai multă explicațiuni asupra persónelor ce ai a inflge amendile.

Punēdu-se la vot legea în total, se respinge cu 32 voturi pentru și 38 contra.

Ne mai fiind d-ni deputați în număr, ședința se ridică la 4 ore, anunțându-se cea viitoare pe a doua zi,

Sedința de la 15 Noembrie 1871.

Președinția d-lui Dimitrie Ghica

D. Președinte al consiliului dă citire mesagiului domnesc prin care conform art. 95 din constituțiune, sesiunea ordinară este deschisă.

D. Președinte al Camerei, întrēbă Adunarea decă se se citēscă comunicările se se procedă la o nouă alegere a biuroului.

Camera decide a se citi comunicările.

Dupē acestea, d. Președinte invită pe Adunarea proceda la alegerea biuroului.

D. Dimitrie Ghica, președintele, se retrage de la biuro și este înlocuit prin d. G. Gr. Cantacuzino.

La deschiderea scrutintului majoritatea voturilor a fost precum urmēz:

Au votat d-ni deputați 114.

Au întrunit.

D. Dimitrie Ghica 73 voturi

— G. Vernescu 28 »

— Plagino 9 »

— M. K. Epureanu 1 »

— Abțineri 4 »

Procedându-se la alegerea vicepreședintilor, majoritatea o întrunesc d-nii.

D. G. Cantacuzino 79 voturi

— V. Boerescu 54 »

— Dim. Cornea 61 »

— C. Nanu 51 »

Secretarii aleși au fost d-nii: Pavel Angelescu Stefan Fălcoianu, Gr. Lahovari, Vororide, I. Varnali, I. Chintescu, S. Antache și P. Pereș.

S'a procedat apoi la alegerea chestorilor.

Ni se cere a publica următoarele:

Ce se face cu demisiunea onorabilului D. Ioan Th. Toncovici din clubul Uniunii Liberale? Este primită, se nu?

Ce se face cu D. C. Dimitriadi, care la votarea Statutului a protestat și s'a retras, pentru că nu i s'a primită propunerea ca să fie admiși toți streinii (adică și jidovii)?

Ce dice On. comitetul provisoriu, este pentru comerțul român și contra jidovilor, se nu?

Tăcere absolută!

Prin urmare se întărește credința D-lui Toncovici și a Poporului, că sint pentru jidan și contra comerțului.

Mirarea noastră este, cumă cei 400 Membri ai clubului nu ridică vocea se le dică: de ce nu răspundeți sunteți culpabil și retrageți din comitet.

Orice Român trebuie să și facă datoria de a protesta la timp și a lumina Poporul, căci în acel club se propagă indirect franc-masoneria.

INSERTIUNI ȘI RECLAME

Domnilor C. I. V. S. din Botoșani,

Am vădută în diarul Telegrafului în No. 172, 173, 174 și 175 o

epistola sa mai bine disu o reclamațiă ce faceți D-lui ministru de culte, contra faptelor Domni sale, că destituit pe profesori din Botoșani și au pus în locul D-lor alții, adică au destituit pe acei profesori buni bravi Români, care doriau prosperitatea țării și a învățaturii și D-lui a înlocuit în Lyceucu alții precum i diceți D-v secundari D-sale. Din acei trei secundari D-lui vedu că numiți și pe D-nu D-r. G. Zotu, pe care D-nu ministru l'a pus în locul celor destituiți, adică că Profesor și ca director acei lyceu și pe care D-v l'ați găsit fără știință etc. Așa dar, domnilor, fiind că nu cunoșteți precum se vede nici științele D-lui, nici cel puțin persóna D-lui și fiind că eu stimețu acea persónă, vi, D-lor, a vă răspunde ori mai bine a vă lumina, despre ceia ce se atinge de D-nu D-r Zotu, prin care liceul din Botoșani va fi mândru că are ast-fel de profesori precum este D-lui.

D-nu D-r. G. Zotu s'a născut în părinți Români, cari de mai mulți ani au venit aici. Tatăl D-lui a cerut recunoșterea sa de Român, pe care au și dobândit-o precum se vede din decretul din Monitorul dela 13 martie 1870. D-nu D-r G. Zotu copil fiind de de cece ani, a fost trimis de părinți D-lui la Athena unde a terminat școlele gimnaziale și Universitare. D'acolo au trecut la Berlin precum și la alte universități germane studiind optă ani de zile filosofia și theologia, posedând și doctoratul în aceste științe. După aceea a trecut la Paris unde a rămas mai mult de doi ani pentru deosebit al se studiu la biblioteca imperială ocupându se mai cu seama cu manuscripte. La șederea sa în Paris scria împreună cu un Arhimandritu Rossu D-r în theologia abé Gutie mai multe articole la un theologic. Periodic Syngramu Lyen Cratien în care și acum D-nu Zotu d'aici n'a încetat d'ascrie; care syngram ilu primia precum l'u priimescu mai mulți episcopi și alții d'aici. Domnilor! pe D-lu D-r Zotu am avut fericire alu cunoste atatu în Germania câtă și aici chiar n'a încetat studiind câtă să pôte specialitățile sale. Iar D-v D-lor, care vă subscriți cu țifre nu potă a vă ghici, dar pe câtă se vede sinteți din acei profesori paraponisiți din Botoșani.

V. Ionescu.

Se recomandă la redacțiunea diarului Telegrafului escuțiune promptă și câtă de bună a veri-ce lucrări de traducțiune francesă, germană, italiană, latină, eienă, grecă modernă și bulgară.

AVISU CELORU IN DREPTU A VINDE OBIECTE MEDICAMENTOASE

Improsperarea tineretei și conservarea ei frăscă

Usându de alifia vegetală a doctorului Wuchta, luată din farmacia d-lui I. Purgleitner la Graz, am ajuns la cel mai bun rezultat în casurile de bôle secrete; este un preservativ excelent contra multor bôle rele, cari se nasc prin bubu- lițe pe obraz. Alifia înlătură cele mai periculoase rătăcirii morale și turburările fizice în diferite forme, ceea ce am dovedit în fapt, și astă-fel fi- ind, recomandă usarea acestui mediu cu totu di- nadinsul.

Medic primar imperial otoman, Dr. M. Freund.

Depositul pentru România la I. OVESSA, Strada Lipsanii, la CĂNELE NEGRU.

IMPORTANTU

Atestă prin presenta, că prin usarea ALIFIEI WUCHTA, atât mie cât și suferinților de Șiol- dină, Reumatism și Scrinteli, am avut ocașie a obține cele mai multumitoare rezultate, dreptu a- ceea o pot recomanda conșcincios.

Dr. de MAYER,

fost inspector general alu spitaleloru din România și Cavaler alu mai multor ordine.

FLACONULU 4 SFANȚI

APA DE GURĂ STOMATICON,

superioră tutulor mediloru pentru conservarea dinților și întărirea gingiilor.—Flaconul 2 1/2 sfanți.

ESENȚĂ DE MUSCULI ȘI NERVE

medicamentu excelent pentru tôte bôlele de Reu- matism, singurul care vindecă grabnic, sigur și pe deplin. — Flaconul 3 sfanți.

UNT DE FICAT DE MORUN DE NORVEGIA cunoscut de indispensa- bile pentru copii și persoane slăbănogite, în flacone, câte 5 și 2 1/2 sf.

MIEREA DE STRUGURI DE RIN medicamentu excelent con- tra orî cărei Tuse, tôte bôlele peptului și a plomănei le vindecă pe deplin, flaconul 3 sfanți.

DEPOSITULU GENERALU PENTRU ROMANIA LA I. OVESSA „la Cănele Negru“

SE CAUTĂ a se lua în casă 5 sau 6 elevi, mai cu semă cari urmază la gimnasiu, avend o bună îngrijire, în camere se- parate, și de va fi trebuință se vor și medita. Prețurile vor fi moderate. Pentru informațiuni a se adresa, stra- da Isvorului No. 6. (168. 9)

DE VINZARE CASELE mele din suburb. Mân- tuleasa, No. 1, com- puse din 5 încăperi, grajd, sopron cu tôte dependen- tele necesari. Doritorii pentru a le cumpăra se vor adre- sa se la administrațiunea acestui diaru, se la d. Gr. G. Tocilescu, sub. Olari, stra- da Furiilor, No. 4.

Eișa Gr. Tocilescu.

DE VENZARE o Ma- șină de limiat cu tôte cele trebuințioase, im- preună cu condeile ei. Din cauza plecării mele o voi da-o cu prețulu cel mai moderat. A se adresa la atelierul I. Busnea, legă- toru de cărți, vis-à-vis de Teatru. (151—1)

Avisu celoru în dreptu de a vinde obiecte medicamentoase

HAPURILE și ALIFIA lui **HOLLOWAY**

Acestea sunt acelea a căroru consumațiune este cea mai răspândită în tôte lumea

HAPURILE sunt cele mai excelente me- dicamente pentru purificarea și regene- rarea sânelu; tôte alte medie cunoscute până acum, nu pot fi comparate cu proprietatea a- cestora. Ele îndreptă grabnic tôte desordinele animei și a stomaculu, sunt neprețuite pentru casurile de disenterie, ca uniculu remediu ge- neral de familie.

Proprietatea neprețuită ce au aceste medicamente o atestă pe fie-ce di juru. englese, franceze, etc. Am constatatu că chiaru borcanele ce au conținutu medicamentele mele a fostu umplute cu unele Drogue pro- ste. Rogu onor. publicu pe de o par- te a nu vinde borcanele la ambulân-

ții puși de falsificatori ale cumpăra, era pe altă parte a observa seriosu borcanele se porțe timbrulu guvernulu englesu cu cuvintele Holloway Pills et Ointment, imprimate în caracter roșu.

ALIFIA tămăduesc tôte bôlele exteriore, rân, bube, chiar și acelea ce există de 20 ani, bôle de piele ori cum ar fi precum lepra, scorbutulu, raia și tôte iritațiunile piele siguru și radicalu. Pentru exteriorulu corpulu nimicu nu pôte rivalisa cu acestă alifă.

Totu aceste cuvinte porțe instrucțiu- nea ce însoțesc fie-care borcanu în filigramă (tiparu cu apă) și d'asupra cuvintele «244 Strand London». Ori ce alte semne dovedesc falsificare.

DEPOULU generalu pentru tôte România la d. J. OVESSA, strada Lipsanii, la «Cănele Negru.—SUCURSALE: în Bucuresci la farmacia Curței, piața Episcopiei; farmacia din strada Lipsanii la Romulu și Remu; farmacia Kes- sler, strada Carol I; farmacia Zurner, strada Dómnei; farmacia Schuster, calea Mogoșei, la «Ochiulu lui d-deu.» In Pitesci la farmacia Ed. Jeckel, în Giurgiu la ambele farmacii, în Craiova la J. C. Moss, în Ploesci la farmacia Carl Schuller, în Iași numai la C. Konye, în Berlad la farmacia C. Brückner, în Tecuci la farmacia A. Kostkofsky, în Bacău la farm. J. Poeck, la Pétra farm. Kammer și la Galați farm. M. Curtovici. THOMAS HOLLOWAY.

OCULU din Precupe- țiu-Nou, strada Romă- nă, No. 63, se de cu chirie pentru magiesie de lemne. Doritorii a se a- dresa la proprietară.

Maria Pitișteanu, strada Romulus, No. 7, colărea de Negru. No. 187—5.

DE VÂNDARE moșia Polcești sau Cichila, din districtulu Ilfov, plasa Negoesci. Fun- deni sau Slobozenci din dis- trictulu Ialomița, plasa Ialo- mița, și unu locu în maha- laua Lucaci, strada Romulus.

A se adresa la D. Iordache Pitișteanu, strada Ro- mulus, No. 7, col. de Negru. No. 186—5.

CULORI prospete, în tin- buru și pinză de pictură, din fa- brica cea mai celebră din Bava- ria, au sositu la librăria H. C. Wartha.

1000 GALBENI se ceru cu im- prumutare, cu 12 la sută do- bândă, către i- potecă în casse cu locu spațios de în împătrită valoare. A se a- dresa la admi- nistrațiunea acestui diariu. (10—10)

LEMNE de ȘLEAU și de CER se VINDE cu preț moderat, atât în gara Târgovis- tei în vagone, cât și cu stânjinu în magasia de peste drum de gară. No. 149—5.

UNU PROFESORE de limba fran- cesă, germană și italiană, po- sedând unu nouu metodu de învătămentu prompt și facilu, doresce a da lecțiuni private, sau a se angajea ca guvernore într'o familie onestă. Doritorii se vor adresa la librăria H. C. Wartha. No. 200—3-2d.

DE INCHIRIAT 3 camere bine mobilate și uă odaie de ser- vitoru se închiriază cu luna sau cu anul pe strada Luterană No. 13 casele D-lui Major Ghiur- giu. No. 198—179.

Librăria Honoriu C. Wartha Strada Lipsanii, No. 7.

A eșitu de sub tiparu: **Calendarul Amusant** PE ANULU 1872.

Coprinde: tôte necesariile unu calen- daru. Uă bogată materie amusantă, în- tre altele năvela Socială. **Amicii bogatulu și amicii săraculu** Țiganulu împăratu, anecdotă în ver- suri, Ștefan și Tătari, poesii de I. V. Adrian, Descânțete populare, Colinde, Jo- curi și experimete fizice amusante, Di- ferite alte poesii și anecdote alese. La sfârșitu O REVISTA MINISTERIALĂ, poesie umoristică, ilus. cu 8 caricaturi. Prețulu 1 1/2 sfanț se 1 lei și 25 bani. De vinde, în capitală la tôte libră- riele; în districte la toți librării. Libraru-editoru, H. C. WARTHA.

DE VINZARE IN TOTALU două prăvălii separate de unu gangu, avend fie-care câte două odăi, era în curte alte două perechi de case, puț și grădină. A se adresa chiaru într'in- sele, strada Ar-suburbia Pitaru-Moșu, mașu, No. 1. (147. 6 2d)

DE VINZARE CASELE situate pe șoseaua Basarab, No. alături cu d. arhitectu Fulgescu, cu prăvălie, mai multe încăperi, pivniță, curtea cu grădina în întințere de 75 stânjeni. Doritorii se vor adresa la farmacia din calea Văcăresci No. 41. (172 5 2d)

LIBRĂRIA H. C. WARTHA. A EȘITU DE SUB TIPARU: **Calendarul pentru toți** PE ANULU 1872. Materiile cele mai interesante Intre altele Junețea lui Mihaiu bravu, Viața ampoiaților, Poesii, Anecdote. Se dă gratis ca premiu: Un tablou litografiat forte frumosu. **MIHAIU ȘI CALĂULU** Prețu, din preună cu tabloul, 2 franci.

DE ARENDATU DE LA SF. GEORGE anul viitoru 1872 moșia cu tăr- gulu Leova din districtulu Cahulu- lui, proprietatea d-lui Georg S. Vlas- to. A se adresa pentru informațiuni la cantorulu Vlasto din Bucuresci se la Galați. (No. 154).

DE VÂNDARE: Uă păreche de case situate în suburbia Lu- caci, vis-à-vis de biserică No. 7. Uă prăvălie cu 3 etaje, cu mai multe camere în etajele de susu în strada Colții No. 6. No. 178. 3—la 2d.

500 GALBENI sunt de vin- dare în graj- dulu poștiei, vis-a-vis de ca- sarma Mal- meson cu pre- țuri forte ef- tine de la 9 pêne la 14 galbeni calulu. No. 202—493

TIPOGRAFIA NAȚIONALĂ În acestă tipografie se află de vinde cele din urmă vo- lume din **Revista Română.** No. 193—5.

DE VÂNDARE **MOȘIA KIRICUȚA** din districtulu Ilfov, plasa Negoesci, communa Pirlita-Sarulescii, este de vinde. Calitățile acestei moșii suntu: 1. Aprupe de 500 pogone de pământ; 2. două mi duși dați pe rod pentru creștere de gândaci; 3. peste o mie pomi roditori altoiți, și salcâmi; 4. grădini în- conșurate cu șanțuri și garduri-vii de mărâmi franșosești; 5. case cu tôte de- pendințele, pentru proprietaru; 6. case erași cu tôte dependențele și magasiile necesari, pentru arendașii; 7. patru spre- dece case făcute de proprietate pentru locuitori; 8. Acestă moșie se află în di- stanță de 4 ore de Bucuresci și de trei ore de schiela Oltenița. Amatorii se vor adresa la numita mo- șie către proprietarul ei, care locuesce chiaru pe dânsa.